

C87 – BRU6

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

1 februari 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verhouding tussen de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en de Vlaamse Gemeenschap - Vlaamse Regering	1
Met redenen omklede motie	7

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

Interpellatie van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verhouding tussen de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en de Vlaamse Gemeenschap - Vlaamse Regering

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik had het graag, en voor de zoveelste keer, gehad over de verhouding tussen de VGC en de Vlaamse Regering en Vlaamse Gemeenschap. Zowel in het Vlaams regeerakkoord als in de beleidsnota 2004-2009 en in de beleidsbrief voor 2006-2007 wordt duidelijk verwezen naar de nodige samenwerking en het even nodige overleg tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Het regeerakkoord zegt onder andere: “We erkennen de Vlaamse Gemeenschapscommissie als prioritaire partner in het beleid. We voeren een structureel en regelmatig overleg met het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Zo realiseren we een optimale beleidsafstemming, lossen we knelpunten op en versterken we de impact van het Vlaamse beleid in Brussel. Aan de hand van een kerntakendebat bakenen we de respectieve inhoudelijke en financiële verantwoordelijkheden van de Vlaamse Gemeenschap en de VGC duidelijk af. In het licht hiervan passen we ook de algemene dotatie van de VGC aan.”

De beleidsnota is even duidelijk. Daarin staat: “Naar het voorbeeld van de Vlaamse Regering zal er regelmatig worden overlegd tussen de Vlaamse ministers bevoegd voor gemeenschapsaangelegenheden en de collegeleden van de VGC. Ook hier is de rol van de minister bevoegd voor Brussel er een van faciliteren, coördineren en vertegenwoordigen.”

Over het kerntakendebat staat in dezelfde beleidsbrief: “De Vlaamse Gemeenschap en de VGC delen in Brussel dezelfde gemeenschapsbevoegdheden. Bij de uitoefening van die gedeelde bevoegdheden vertrekken beide overheden evenwel van een verschillende invalshoek. De Vlaamse Gemeenschap benadert Brussel als haar hoofdstad en internationaal bruggenhoofd, terwijl de VGC een grootstedelijke invalshoek heeft. Vanuit het subsidiariteitsprincipe en behoorlijk bestuur is het aangewezen om die respectieve rollen van beide overheden in onderling overleg uit te klaren. Hiervoor organiseren we rond relevante thema’s een kerntakendebat, dat moet resulteren in een dynamisch en eenduidig Brusselbeleid.”

Daarna wordt het pas helemaal interessant. “In het Brusselse institutionele kader is en blijft de positionering van

de VGC uitdrukkelijk de eerste en bevoorrechte partner van de Vlaamse Gemeenschap. Het zou verkeerd zijn mocht de Vlaamse Gemeenschapscommissie zich bij voorkeur als verbonden met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gedragen.”

In de meest recente beleidsbrief wordt eveneens gesproken over de samenwerking en het kerntakendebat, waarbij een evenwicht moet worden gezocht en een kader gecreëerd. De verantwoordelijkheid zou daarbij aan de meest geschikte overheid worden toegewezen.

Mijnheer de minister, dat is allemaal zeer mooi. Ik heb er u echter al regelmatig op gewezen dat er signalen zijn die tonen dat er een zekere spanning is tussen de overheden. Niet alleen gaan de ministers regelmatig met elkaar in de clinch. Ook het langverwachte en geroemde broodnodige kerntakendebat lijkt er maar niet te komen. Mevrouw Roex heeft u hierover nog aangesproken tijdens de gedachtewisseling over de woonzorgzones. U hebt daar toen niet op gereageerd. Uw gelaatsuitdrukking sprak echter boekdelen.

De heer Sven Gatz: Als we nu al gaan beginnen met het interpreteren van body language! (*Gelach/Opmerkingen van de heer Luk Van Nieuwenhuysen*)

Mevrouw Greet Van Linter: Ik zal niet zeggen wat mijn interpretatie was. In een antwoord op een interpellatie van de heer Arckens kwam u op een gedreven manier naar buiten. U zei toen dat alles op alles moest worden gezet. U vond ook dat u in het offensief moest gaan, anders zou u op een bepaald moment de Vlaamse Gemeenschap er niet meer van kunnen overtuigen om zo zwaar te investeren in die stad. Dat zou voor Vlaanderen én voor Brussel nefast zijn, zo stelde u. (*Opmerkingen van mevrouw Elke Roex*)

De gelaatsuitdrukking contrasteerde nogal met die van vorige keer.

Mevrouw Elke Roex: U citeert zonder de context te geven. Ik begrijp de relatie met het kerntakendebat niet. Uit dat citaat maak ik op dat minister Anciaux vindt dat hij de Vlaamse ministers er constant attent moet maken op het belang van het beleid voor Brussel. Ik begrijp dan ook de relatie met het kerntakendebat niet. Dat is een debat binnen Brussel, tussen de minister van Brussel en de Brusselse ministers.

Mevrouw Greet Van Linter: Straks zal dat misschien duidelijker worden.

Meermaals kondigde minister-president Letermé aan te komen spreken voor de Vlaamse Gemeenschapscom-

missie. De agenda was ook vastgelegd, maar telkens opnieuw blies hij het aangekondigde bezoek af. Dat werd hem uiteraard niet in dank afgenomen door het college en de raad van de VGC. VGC-voorzitter Vanraes verklaarde hierover in de pers zich niet van de indruk te kunnen ontdoen dat deze Vlaamse Regering het minder voor Brussel heeft dan de vorige.

Als minister van Brussel verklaarde u bij de bespreking van de beleidsbrief voor Brussel 2006-2007 dat u al verscheidene keren uitnodigingen stuurde voor het al lang aangekondigde kerntakendebat. U stelde: “Men moet echter met twee zijn daarvoor. Ik zal een mogelijk laatste inspanning daarvoor doen”. Dat wijst duidelijk op onwil vanuit de VGC om daaraan deel te nemen. In de VGC wordt dan weer gezegd dat u dwars ligt.

Recent was de gespannen sfeer en het gebrek aan samenwerking duidelijk in verband met het dossier van het Zorgnet. Ter gelegenheid van het opstarten ervan hebt u een persconferentie gehouden. Nu was het collegelid Grouwels die via de pers uitgebreid haar verontwaardiging uitte over het feit dat ze bij dit hele gebeuren niet betrokken werd. Ik citeer uit De Standaard van 30 november: “De persconferentie van Anciaux veroorzaakte meteen een relletje met de Brusselse collega Grouwels. Omdat ze vanuit die bevoegdheid” – ze is bevoegd voor welzijn – “mee aan de basis lag van het project, was ze ervan overtuigd dat er een gemeenschappelijke persconferentie zou komen. Ze verklaarde: ‘Op het allerlaatste moment liet Anciaux me via een e-mail weten dat ik niet welkom was op zijn conferentie over zijn project. Bijzonder klein!’”

Eenzelfde scenario hebben we gezien bij de woonzorgzones. Ik citeer nogmaals mevrouw Grouwels, die in de VGC zei: “Het is normaal dat de minister graag spreekt over zijn inzichten en inspanningen in een bepaald beleid.”

Minister Bert Anciaux: U zegt dat dit over een ander dossier gaat, maar dat ging wel degelijk over hetzelfde onderwerp.

Mevrouw Greet Van Linter: Neen, dit gaat over de woonzorgzones, terwijl het vorige over het Zorgnet ging. *(Opmerkingen van mevrouw Roex)*

Minister Bert Anciaux: U hebt gelijk.

Mevrouw Greet Van Linter: Met betrekking tot de woonzorgzones voelde ze zich gepasseerd omdat de dag voor de gedachtewisseling alles al in de pers stond. Ik citeer uit het verslag van de VGC: “Het is normaal dat de minister graag spreekt over zijn inzichten en inspanningen in een bepaald beleid. Dat heeft minister Anciaux gedaan. Ik ben het volmondig met hem eens dat er een inhaalbeweging moest gebeuren op het vlak van welzijnsbeleid. Uiteraard juich ik dat toe, maar we hadden

toch liever gezien dat een en ander in samenspraak was gebeurd. We werken tenslotte samen aan dit hele plan. Het was verkieslijker geweest als alle betrokken beleidsverantwoordelijken samen hun project aan de pers hadden voorgesteld.” Dat is duidelijke taal.

Naast die slechte samenwerking kunnen we niet buiten de tendens die op het niveau van de VGC ontstaat waarbij men eerder gaat aanleunen bij het Brusselse Gewest en de Franse Gemeenschap dan te opteren voor een goede samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap, waar Brussel tenslotte deel van uitmaakt en de hoofdstad van is. De eerste doelgroep van de VGC zijn de Brusselse Vlamingen, maar de VGC toont zich niet altijd de grote verdediger van de Vlamingen.

Ter gelegenheid van de nieuwjaarstoespraak sprak de voorzitter van de VGC, de heer Vanraes, nog over het streven naar een goede samenwerking tussen VGC en Cocof. Ik heb daar niet horen zeggen tussen VGC en Vlaamse Gemeenschap. Ook stelde hij dat er met de Franstalige Gemeenschap moet worden gedacht over onderwijs, uiteraard ook een gemeenschapsbevoegdheid. Moeten we daaruit begrijpen dat er wordt gepleit voor herfederalisering van bepaalde bevoegdheden, enkel omdat het Brussel op bepaalde niveaus goed uitkomt? Ik vind dat allemaal nogal gevaarlijk.

De heer Tomas, geen lid van de VGC maar wel Brussels parlementsvoorzitter, zou de VGC gewoon afschaffen. We slaan dat op op de harde schijf. De Fransstaligen willen één Brussels parlement.

Minister Bert Anciaux: Er is maar één Brussels parlement. Voor mij is de VGC geen Brussels parlement.

Mevrouw Greet Van Linter: Het is misschien geen Brussels parlement, maar u pleit ook niet voor de afschaffing ervan.

Minister Bert Anciaux: Ik pleit helemaal niet voor de afschaffing ervan.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik vind wat hij zegt, interessant. Niettemin vind ik dat de Vlaamse meerderheidspartijen in de Brusselse regering hier ook niet vrijuit gaan. Ze zeggen het niet expliciet, maar handelen er wel naar. Ze denken eerder in de geest van het ‘gewest’ dan in de geest van de ‘gemeenschap’.

Ik vraag me af wat er aan de hand is. Waarom botert het zo slecht tussen de VGC en de Vlaamse Regering? Waarom verlopen de contacten zo stroef? In die optiek zijn er een aantal uitspraken geweest van collegeleden die absoluut niet door de beugel kunnen. Collegelid Vanhengel heeft het steeds maar over het ‘moderniseren’ van de taalwet en het voorbijgestreefd zijn van de resoluties van het Vlaams Parlement. Collegelid Smet

verklaarde onlangs nog dat Brussel perfect kon worden uitgebreid met de faciliteitengemeenten omdat Brussel immers een Franstalige stad is. Beide verklaringen staan haaks op het regeerakkoord van de Vlaamse Regering en gaan in tegen de resoluties van het Vlaams Parlement, tegen de regeerverklaring en de verschillende beleidsnota's. Als ministers van een toch wel ondergeschikt bestuur aan de Vlaamse Gemeenschap kan dat tellen. Een minister die zo'n uitspraken doet, kan niet optimaal functioneren in een regering die de belangen van de Vlamingen moet behartigen.

De heer Smet blijft ook bij zijn uitspraken en weigert zich te verontschuldigen. Partijvoorzitter Vande Lanotte floot hem terug en zei dat dit geen partijstandpunt was. Het regende ook reacties uit andere Vlaamse partijen, onder andere van de heer Gatz in Knack. Zoals gezegd, volhardt de heer Smet in de boosheid. Minister-president Letermé is daarover ondervraagd in de plenaire vergadering en stelt dat er niet mag worden gemorreld aan de taalgrens en dat de grenzen van Brussel vastliggen. Ik denk dat alle andere partijen daarmee akkoord gaan. Het verwondert mij dan ook ten zeerste dat er vanuit de voogdijoverheid niet meer op gereageerd wordt.

Nam u enige initiatieven om het collegelid terug te fluiten? Zijn daarover gesprekken geweest?

Minister Bert Anciaux: Twijfelt u aan mijn standpunt daarover?

Mevrouw Greet Van Linter: Ik twijfel helemaal niet aan uw standpunt.

De VGC speelt duidelijk niet meer de haar toegemeten rol van bindmiddel en ze geeft de indruk dat ze met Vlaanderen niets meer te maken wil hebben. Ze trekt zich terug op haar eiland. Ze wil wel het geld van de Vlaamse Gemeenschap aanvaarden maar wil er liefst geen of zo weinig mogelijk verantwoording voor afleggen. Er moet dringend duidelijkheid komen over de verhouding tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap.

Mijnheer de minister, waarom kwam er nog steeds geen kerntakendebat? Welk bestuur staat dat in de weg? Is er überhaupt nog enig ernstig overleg tussen beide niveaus? Bent u van mening dat collegeleden die dergelijke standpunten innemen, kunnen aanblijven als lid van een bestuur onder de voogdij van de Vlaamse Gemeenschap? Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering daarin?

Wat is de reële verhouding tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC? Gaat u akkoord met de stelling dat de VGC uitgroeit tot een soort zelfstandig miniparlement dat niet veel te maken heeft met de Vlaamse Gemeenschap? Wat doet u als voogdijminister om daar duidelijkheid in te scheppen?

In een passage uit het regeerakkoord staat dat aan de hand van een kerntakendebat de inhoudelijke en finan-

ciële verantwoordelijkheden worden vastgelegd. In het licht daarvan wordt de algemene dotatie van de VGC aangepast. Als er geen overleg is, op welke basis wordt die dotatie dan toegepast?

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Ik heb de indruk dat alles hier op een hoop wordt gegooid. Er zijn drie zaken die we moeten onderscheiden. Een daarvan is het belang van Brussel in Vlaanderen. Op dat vlak levert minister Anciaux goed werk. Er is de uitbreiding van het Brusselsfonds, waardoor een impulsbeleid wordt gevoerd dat op termijn moet leiden tot meer structurele investeringen van Vlaanderen in Brussel. Verder is er ook een inhaalbeweging in de welzijnssector. Daardoor worden de reguliere kaders waarin voorzien is voor Brussel, eindelijk ingevuld. Dat is een bewijs dat de overtuigingskracht van minister Anciaux bij andere ministers in Vlaanderen voor het Brusselsfonds werkt.

Een tweede zaak waarvan de link me niet echt duidelijk is, is de samenwerking met de Franstaligen. Vorige week hebben we gedebatteerd over Flagey. In een motie pleiten we voor een cultureel samenwerkingsakkoord met de Franstaligen. Dat is een surplus voor iedereen. Wat mij betreft, vormt dat geen belemmering voor samenwerking met de VGC. We kunnen samenwerken met de Franstaligen en met de VGC. En de VGC kan samenwerken met de Franstaligen en met ons. De verhouding zal altijd anders zijn omdat de Vlaamse Gemeenschap en de VGC institutioneel verbonden zijn.

Het derde punt is het kerntakendebat. Het zou nuttig zijn om de bevoegdheden van de verschillende ministers uit te klaren. We kunnen heel wat misverstanden vermijden wanneer we beter weten wie welke positie inneemt. Het is inderdaad zo dat de VGC soms het miniparlement van Vlaanderen wil spelen en opnieuw de debatten voert die hier al hebben plaatsgevonden. Anderzijds worden wij steeds uitgenodigd op de Raad van de VGC. Op die manier zijn wij op de hoogte van de sfeer die daar hangt en van de debatten die daar worden gevoerd. We moeten gebruik maken van die rol. Het uitklaren van de bevoegdheden en posities van de verschillende ministers zou ons echter nog een stap verder brengen. Ik kijk dan ook uit naar het kerntakendebat. Mijnheer de minister, welke stappen zijn er al gezet en zullen nog gezet worden?

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Ik sluit me aan bij de opmerkingen van mevrouw Roex. De Vlaamse gemeenschap in Brussel heeft heel weinig te winnen bij een polemiek en het maximaal uitbuiten van tegenstellingen. De complementariteit die zich kan voordoen in een stad zou een win-winsituatie kunnen opleveren. Ik spreek duidelijk in de voorwaardelijke wijs.

Ik vestig er ook de aandacht op dat minister Anciaux er bij zijn Vlaamse collega's in is geslaagd om Brussel op de kaart te zetten als een Vlaamse stad met een equivalent van 300.000 inwoners. Dat is niet niks.

Ondanks al deze verworvenheden voelen we ook wel dat er een spanningsveld bestaat tussen de verschillende echelons en niveaus. Mijnheer de minister, hoe gaan we daar het best mee om? Hoe wordt het kerntakendebat het best aangepakt?

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Ik sta volledig achter de drie opmerkingen van mevrouw Roex. Ik wil enkel nog even ingaan op het kerntakendebat. Ik begrijp heel goed de vraag van de oppositie, die wil weten hoe het daar nu mee zit. Elke partij heeft de verantwoordelijkheid en de plicht om te zeggen wat het inhoudelijke standpunt is. Het volstaat niet om aan de minister te vragen een beetje op te schieten met het kerntakendebat. Dat is een voorbeeld van een debat dat ook in het parlement moet worden gevoerd op basis van inhoudelijke standpunten.

Mevrouw Van Linter, in uw interpellatie lees ik een begin van een standpunt. U zegt dat de VGC een ondergeschikt bestuur is. Ik vermoed dat u daar vooral de nadruk op wilt leggen. Dat is wel wat weinig. Ik tracht echt te begrijpen wat u wenst.

Ik zeg niet dat u daar nu op moet antwoorden. U interpelleert de minister; u wordt niet geïnterpelleerd. Ik zeg gewoon in het algemeen dat, als we het kerntakendebat au sérieux nemen, iedereen op een bepaald moment in zijn kaarten moet laten kijken. Ook de houding ten opzichte van de negentien gemeenten moet daarbij duidelijk naar voor komen. Ook daar zijn er vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap.

Het volstaat niet aan de minister te vragen of hij al goed is opgeschoten met het kerntakendebat. Elke partij moet klare wijn schenken.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, er zijn al heel wat interessante beschouwingen gegeven. Ik wil daar nog een paar zaken aan toevoegen. Mijnheer de minister, ik denk niet dat mevrouw Van Linter ook maar enigszins de bedoeling heeft om uw positie en uw verhouding ten opzichte van de VGC in een negatief daglicht te stellen. Integendeel.

We moeten er ook geen doekjes om winden. De zaken liggen bijzonder scherp. Ik heb zelf gedurende vijf jaar in de VGC gezeteld. We weten wat er eigenlijk bedoeld wordt met modernisering van een taalwet. En wat de uitbreiding van Brussel betreft: waar zijn de Rode

Leeuwen van 1970? Ik ken er nog een paar, maar ze zitten aan de kust.

Veel van de spanningen zijn reëel en uw opmerkingen, collega Vanackere, zijn terecht. Ik praat hier niet alleen vanuit mijn oppositierol. Maar men kan het spanningsveld tussen de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Gemeenschap niet negeren. Er is een klaar en duidelijk standpunt van minister Anciaux over een aantal zaken die naar aanleiding van de beleidsbrief naar boven zijn gekomen, onder meer over de toepassing van de taalwet. Maar ik lees daarover niets in de verslagen van de VGC.

Er is een duidelijke band tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap en dat is het voogdijschap. Ik kom uit de VGC en ik snap niet waarom – er is in 2002 een Lombardakkoord goedgekeurd waardoor er zes Brusselaars in het Vlaams Parlement zetelen – die zes Brusselaars worden uitgenodigd bij een ondergeschikt bestuur om daar hun verhaal te komen doen. Het zou eigenlijk andersom moeten zijn: die zeventien moeten naar hier komen. De verslagen van de VGC glijden meer en meer af naar kolder. Het is een schimp- en scheldpartij en dan krijgt u nog een gekuiste versie te lezen. Het gaat er daar heel anders aan toe dan hier, hier blijft men hoffelijk. Ik weet niet hoe het komt: is het de invloed van het Brusselse Parlement, is het de klimaatopwarming? Ik weet niet wat daar gebeurt, maar ik kom er niet meer. De camera's waren vorige week anderhalf uur aanwezig tijdens mijn interpellatie over Flagey en niemand heeft zich daar op een andere wijze gedragen dan vandaag. Wat is daar eigenlijk aan de hand? Toen het Lombardakkoord werd goedgekeurd, heb ik onmiddellijk contact opgenomen met de heer Dewinter om te vragen of ik naar het Vlaams Parlement zou komen. Dat was in orde, want ik las de verslagen, ik kon de temperatuur meten. Er is altijd wel een niveauverschil geweest tussen de VGC en het Vlaams Parlement, maar nu is het werkelijk aan het afglijden. Aangezien u, mijnheer de minister, de voogdij hebt, doe er iets aan.

Mevrouw Elke Roex: Net zoals in het reglement van de VGC-Raad staat dat de Vlaamse volksvertegenwoordigers kunnen worden uitgenodigd, staat in het Reglement van het Vlaams Parlement dat leden van de VGC-Raad kunnen uitgenodigd worden in het Vlaams Parlement. Het is alleen zo dat wij er tot nog toe niet voor hebben gekozen om dat systematisch te doen en de VGC-Raad wel.

De heer Sven Gatz: Wat de heer Arckens heeft gezegd, is hier al meermaals ter sprake gekomen, namelijk het principe van de voogdij. Men moet goed weten wat voogdij precies inhoudt. Er is voogdij vanuit een juridisch standpunt, maar die heeft niks te maken met de voogdij over de opportuniteiten van het VGC-beleid.

Dat is trouwens ook zo met de voogdij die de Vlaamse Regering toepast op de Vlaamse steden en gemeenten. U doet vaak alsof dat een soort indeplaatsstelling kan zijn, een soort schoonmoeder die ziet dat men niet goed bezig is en het dan maar zelf doet. Zo werkt het niet. Daarmee komen we opnieuw bij het kerntakendebat. Ik zal me maar vergenoegen met de korte vaststelling dat het een zaak van vallen en opstaan is. In het concrete beleid van minister Anciaux en van de VGC gaan de zaken wel vooruit, al zullen we daarover allicht van mening verschillen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, mevrouw van Linter, ik zal eerst antwoorden op uw vragen over het overleg tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC. Het is u bekend dat verschillende projecten, vanuit een doelgerichte en concrete aanpak, door beide overheden samen worden behartigd. Vanuit mijn bevoegdheid voor Brussel heb ik sowieso maandelijks formeel overleg met het college van de VGC. Op basis van het decreet van 5 juli 1989 tot organisatie van het toezicht op de VGC oefen ik als Brussels lid van de Vlaamse Regering immers het administratief toezicht uit op de VGC. Ik oefen dit toezicht uit omdat ik die bevoegdheid heb gekregen. In een vorige Vlaamse Regering was het een niet-Brussels lid die de voogdij had, meer bepaald de heer Somers.

Naast mijn aanwezigheid op de colleges van de VGC zijn er ook nog de intensieve overlegmomenten die ik met de bevoegde collegeleden van de VGC heb. Tijdens dit overleg wordt informatie uitgewisseld en worden de dossiers besproken die beide overheden aanbelangen en waar een gecoördineerd optreden wenselijk is. Dit gebeurt voor de uitbouw van het Vlaams Communicatiehuis Brussel, de implementatie van het lokaal-sociaal beleid, de projectontwikkeling omtrent de woonzorgzones, de uitbouw van een databank met de Nederlands-kundige zorgverleners door Pro Medicis en ZORNET, en de gezondheidscoördinatie. Dit gebeurt evenzeer voor het lokale sport- en cultuurbeleid.

De begeleiding van het merendeel van deze projecten gebeurt bovendien door stuurgroepen, samengesteld uit vertegenwoordigers van de bevoegde kabinetten en administratie van de Vlaamse Gemeenschap, de VGC en de betrokken organisaties zoals de Brusselse Welzijnsraad, Zorgnet, Pro Medicis en, voor het Vlaams Communicatiehuis, onder meer de Hoofdstedelijk Openbare Bibliotheek en Onthaal en Promotie Brussel.

Binnen deze sturingsplatformen wordt de vooruitgang en de realisatie van de vooropgestelde doelen van elk project opgevolgd en gestuurd. Op deze manier worden de beleidsoverwegingen en strategische keuzes door beide overheden en de partners afgetoetst. Deze stuur-

groepvergaderingen gebeuren onder mijn coördinatie en impuls. De VGC is in deze dus steeds een heel betrokken en prioritaire partner. Ik heb naar aanleiding van een communicatie omtrent de stemmingen in de Commissie vandaag ook nog gezegd dat het vanzelfsprekend is dat de VGC daarin een heel betrokken partner is.

Het is echter evident dat ik als opdrachtgever, financier en trekker van deze projecten, met uitzondering van het lokaal cultuurbeleid en het Vlaams Communicatiehuis Brussel (VCHB), mijn eigen communicatie omtrent de voortgang en verwezenlijking van deze projecten wens te verzorgen. De samenwerking en de afspraken tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC – het kerntakendebat – is een evenwichtsoefening. Er is enerzijds vraag naar een duidelijk kader waarbij de verantwoordelijkheid zo mogelijk aan de meest geschikte overheid wordt toegewezen. Anderzijds is het voor het tweetalige gebied Brussel Hoofdstad van groot belang dat de Vlaamse Gemeenschap optreedt als één zichtbare overheid met een positieve, coherente dynamiek. Een zuiver mathematische opdeling van bevoegdheden en dossiers is dus niet alleen moeilijk, maar ook niet altijd mogelijk of wenselijk.

De Vlaamse Gemeenschap in Brussel is een actieve speler en vaak zelfs de motor van concrete, lokale initiatieven. Wellicht is dat in Brussel meer het geval dan in de rest van Vlaanderen. Dat is niet zo abnormaal, omdat we in een concurrentiële situatie zitten ten opzichte van de Franse Gemeenschap en de Cocof, die wel een decretale bevoegdheid heeft.

De Vlaamse Gemeenschap is een actieve speler, maar erkent steeds de eigen bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de VGC ten volle en biedt haar ook de nodige werkruimte. De rol van de Vlaamse Gemeenschap is er vaak op gericht om een brugfunctie te vervullen tussen verschillende beleidsdomeinen of om experimentele wijze het Vlaamse beleid binnen een specifieke en complexe context uit te testen en hieromtrent ervaring op te doen. De initiatieven die ik net heb aangehaald, zijn hiervan een sprekend voorbeeld.

Het bestaan van het bestuurlijk toezicht door de Vlaamse Gemeenschap en de toekenning van middelen via een dotatie, maakt van de VGC een territoriaal gedecentraliseerd en dus een ondergeschikt bestuur. Dit betekent echter niet dat ik als voogdijminister zo maar kan interveniëren bij politieke uitspraken van de collegeleden. Het vigerende statuut van het administratief en financieel toezicht – dat u welbekend is – staat niet toe dat de Vlaamse Gemeenschap eigenhandig ingrijpt in het statuut van de VGC.

De VGC heeft van de bijzondere wetgever en de grondwetgever een statuut sui generis gekregen. Raad

en college bepalen, weliswaar binnen bepaalde perken, zelf hun beleid, hebben normerende bevoegdheid en sturen hun eigen administratie aan, die enkel aan het college en de raad verantwoording verschuldigd is. Dit neemt niet weg dat ik, als Vlaams minister bevoegd voor Brussel, in het kader van de aangekondigde hervormingen, voorstellen zal uitwerken voor meer betrokkenheid van de VGC met de Vlaamse Gemeenschap.

Naast dit formele antwoord wil ik ook nog even kort ingaan op een aantal opmerkingen en bedenkingen. Vanuit juridisch oogpunt is de verhouding tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC vrij duidelijk. Het is in het belang van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel, van alle Vlamingen in de hoofdstad en zelfs van alle inwoners in deze stad dat de verhouding tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC minstens even sterk blijft of, wat mij betreft, zelfs versterkt wordt. De VGC moet uiteraard een prioritaire partner zijn van de Vlaamse Gemeenschap en vice versa. Dat lijkt me vanzelfsprekend. Ik zal daarvoor inspanningen leveren. Op dit ogenblik is de juridische link tussen de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest erg sterk, en soms zelfs te sterk. Ik geloof echter erg in de rol van de gemeenschappen.

Dat er spanningen zijn, en niet alleen met Vlamingen in Brussel, maar ook met Vlamingen binnen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Parlement, is duidelijk. Men mag nooit zijn tegenstanders onderschatten. Dat er mensen zijn die voor Vlaanderen veeleer een gewestelijke bevoegdheid zien weggelegd, is een vaststelling. Ik zal daarin mijn rol spelen. Ik blijf een promotor van een gemeenschapslogica en -dynamiek. Dat is niet de meest eenvoudige weg. Ik geloof echter sterk in die dynamiek.

Mevrouw Van Linter, tussen deze verschillende politieke visies en de voorbeelden uit uw interpellatie ligt een hemelsbreed verschil. U had het over het al dan niet samenwerken met collegelid Grouwels. Onze visie over de gemeenschap en het gewest ligt niet zo ver uit elkaar. De twee voorbeelden die u aanhaalt, zijn daar duidelijk geen weergave van. Op dit moment heb ik meer mogelijkheden en middelen ter beschikking om rechtstreeks in te grijpen op het vlak van een nieuw welzijnsbeleid in Brussel dan mevrouw Grouwels vanuit de gemeenschapscommissie. Dat dit soms tot enige spanning leidt, is normaal.

Ik heb het recht mijn rol te spelen. Ik moet niet altijd iedereen die ik graag zie, uitnodigen op mijn persconferentie. *(Opmerkingen van de heer Steven Vanackere)*

Ik hoop nog altijd dat de zalen daarvoor te klein zijn. *(Opmerkingen van de heer Sven Gatz)*

Het is niet omdat we proberen samen te werken over concrete dossiers dat ik de communicatie over mijn

eigen dossiers niet kan verzorgen. Ik krijg soms kritiek. Niemand heeft me echter al ooit verweten of kunnen verwijten dat ik met dossiers naar buiten kom waar ik niet bevoegd voor ben. Ik heb zo al genoeg werk. Ook mevrouw Grouwels heeft me daar geen verwijt over gemaakt.

Op de vraag over het kerntakendebat heb ik al voor het grootste deel geantwoord. Ik geef toe dat een en ander niet zo vlot is verlopen. Ik had ook liever gehad dat we al verder zouden staan. Het ene moment is al wat gunstiger dan het andere. Het is ook niet zo gemakkelijk. We moeten op een pragmatische manier vooruitgang boeken.

Ik zal nagaan welke overlappings er zijn tussen de subsidiëring vanuit Brusselse Aangelegenheden en de subsidiëeringsmechanismen van de VGC op het vlak van verschillende dossiers. Ik wil weten of het niet mogelijk is dat ik bepaalde dossiers naar mij toe trek. Dat is een pragmatische oefening.

Ze gaat natuurlijk minder ver dan de oefening die we met zijn allen wel eens willen maken. Er is geen juridische discussie. We willen wel praten over de taakverdeling. Het is een vrij unieke situatie omdat de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks nergens zo manifest aanwezig is als in Brussel. We moeten proberen om dat op een rustige manier uit te klaren zonder dat dit altijd als een probleem moet worden bekeken. Soms is het wenselijk, en voor mij is dat heel belangrijk, dat de Vlaamse Gemeenschap daar rechtstreeks aanwezig kan zijn.

Ik sluit me aan bij wat mevrouw Roex en de heer Vanackere hebben gezegd over samenwerking met Franstaligen. Dat doet helemaal geen afbreuk, op voorwaarde dat er vanuit de eigen identiteit en culturele eigenheid wederzijds respect is. Het lijkt me vanzelfsprekend dat we alleen maar sterker worden als de Vlaamse Gemeenschap het gesprek met de Franstaligen aangaat.

Ik sluit me aan bij de juridische opmerking van de heer Gatz. Ik hoor met heel veel genoegen dat de kwaliteit van de debatten hier een pak hoger ligt dan op een ander niveau. Ik zal me echter niet laten verleiden om daar veel uitspraken over te doen. Dat zou alleen maar meer spanningen teweegbrengen en daar heeft niemand belang bij.

Hetzelfde geldt voor uitspraken van anderen. Het is niet aan mij om te pas en te onpas schoonmoeder te spelen, zeker als mijn standpunt erg duidelijk is. Laat me toch nogmaals voor alle duidelijkheid zeggen dat ik het niet eens ben met de uitbreiding van Brussel. Maar nog eens, dit zal geen wereldschokkend nieuws zijn.

Iedereen weet dat ik, wat dat betreft, een heel krachtig standpunt inneem.

Mevrouw de voorzitter, ik ben volop bezig aan een oefening over het institutionele debat. Ik moet daar mijn verantwoordelijkheid in opnemen. Ik blijf ervan overtuigd dat een van de hoofdknelpunten in het functioneren van dit land, in de evenwichten, in de noodzakelijke dynamiek voor verdere communautarisering zonder enige twijfel het samenleven en het samen besturen is van Brussel Hoofdstad. Ik zal een aantal nieuwe denk-kaders ontwikkelen die in eerste instantie en hoofdzakelijk gericht zullen zijn op het versterken van de gemeenschapsrol in dit land en de samenwerking tussen de verschillende gemeenschappen, ook als het gaat over Brussel. Daarin is vanzelfsprekend de samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC een heel essentiële schakel. Ik blijf ervan overtuigd dat de band nog moet worden versterkt en dat eventueel een aantal andere verbanden moeten worden afgezwakt, in het belang van het samenleven van de verschillende gemeenschappen en culturen in deze stad. Ik wil niet op basis van deze interpellatie daarover een boompje opzetten, maar ik bevestig uw idee dat ik verder de rol wil opnemen van verdediger en bezieler van het gemeenschapsdenken in dit land.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb nog enkele opmerkingen. De antwoorden die u gaf, lopen gelijk met de verschillende beleidsnota's en antwoorden op vorige vragen. U vertelt eigenlijk niet zoveel nieuws. De basis is er en de richtlijnen zijn uitgeschreven, maar ze moeten natuurlijk worden nageleefd. U lijkt nu te zeggen dat alles goed gaat, en ik wil u op uw woord geloven. Ik wil die tegenstellingen ook niet maximaal uitbuiten, zoals de heer De Cock zegt. Als we echter dergelijke signalen in de commissies en de pers opvangen, dan kunnen we die niet negeren.

Minister Bert Anciaux: Dat is uw recht. Ik heb ook niet gezegd dat alles goed gaat, want dat is een beetje overdreven.

Mevrouw Greet Van Linter: U zegt dat u vanuit uw bevoegdheid niet kunt reageren op de uitspraken van de heer Smet. Dat is inderdaad zo, maar we maken ons als Brusselse Vlamingen niet sympathiek met zo'n uitspraak in de rest van Vlaanderen. Ik verwijs naar de persmededelingen van de heer Demesmaeker, van sp.a en VLD in verband met dit incident. Het is een feit dat de Vlamingen hun geloofwaardigheid beginnen te verliezen met betrekking tot het Brusselbeleid. U zegt dat u te allen prijze die band wil versterken, maar de inspanningen moeten van twee kanten komen. Ik citeer u: "We kunnen niets vragen als we zelf geen goede wil betonen." Als minister van Brussel hebt u uw goede wil al serieus betoond, zoals met de inhaalbeweging op woon-

zorgvlak. Ik zou het spijtig vinden als uitspraken van een collegelid die zaken in de schaduw zetten. Misschien moet er toch wat meer politieke druk worden uitgeoefend.

Wat het kerntakendebat betreft, wilt u een rustig overleg. Ik kan u daar alleen maar in bijtreden want dat is eens serieuze zaak. Anderzijds hebt u een regeerakkoord na te leven. Het kan niet de bedoeling zijn om dat eventueel aan uw opvolger over te laten. We zijn nu bijna drie jaar ver en als we het nu nog rustig moeten bekijken, vrees ik het ergste. Het wordt tijd om er concreet aan te beginnen. Wie weet wie uw opvolger wordt?

Minister Bert Anciaux: Ik zal het niet aan mijn opvolger overlaten.

De heer Sven Gatz: Mevrouw Van Linter, u bevindt zich in een ongemakkelijke positie omwille van de uitspraken van de heer Smet. Wij moeten ons daar niet mee associëren. Er is de laatste weken geen enkele uitspraak zo fel afgeblokt als deze: door minister Anciaux, door minister Vanhengel, door zijn partijvoorzitter, door uw bescheiden dienaar enzovoort. Dat is toch heel duidelijk. Als mensen zeggen dat alle Brusselse Vlamingen gelijk zijn aan een minister die een uitspraak doet waarmee we het niet eens zijn, dan moeten we ons daar niet mee identificeren. We hebben daar zelf nog enige controle over.

U vreest dat we krediet verliezen voor ons Brusselbeleid. Dat is een voortdurende strijd. Ik kan me anderzijds niet van de indruk ontdoen – en dat zeg ik niet tegen u – dat een aantal Vlaamse vrienden buiten Brussel dergelijke uitspraken maar al te graag te baat nemen om hun zogenaamde liefde voor Brussel tentoon te spreiden. Hou uw vrienden dicht en uw vijanden nog dichter.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door mevrouw Van Linter werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.
